

Срамъ покры лице-то ми.

- 8 Чуждъ станяхъ на братѣмъ-та си,
И страненъ на сынове-тѣ на майкѣ си :
- 9 Защото ревността-та на домъ-тъ ти ма изведе :
И укоренѣмъ-та на онѣзи които те укораватъ
Нападняхъ върхъ мене.
- 10 И плакахъ *изнуряя* съ постъ дѣшж-тѣ си,
Но *то* ми станъ за укоръ.
- 11 И тѣрихъ на себе си брѣтище за дрехъ,
И станяхъ имъ притча.
- 12 За мене приказватъ сѣдаци-тѣ при врата-та,
И *станяхъ* пѣснь на пѣаницы-тѣ.
- 13 Но азъ кама тебе *оправямъ* молитвѣ-тъ си, Госпо-
ди, въ време благопрѣдно :
Боже, споредъ голѣмъ-тъ твоѣ милость, послашай ма,
Споредъ истинъ-тъ на твоето спасеніе.
- 14 Избави ма отъ тинъ-тъ за да не потънѣ :
Да са избавѣ отъ онѣзи които ма мразатъ,
И отъ дълбини-тѣ на воды-тѣ.
- 15 Дано ма не завлѣче стремленіе-то на воды-тѣ,
Нито да ма погълне дълбина-та ;
И ровъ-тъ дано не затвори устѣе-то си върхъ мене.
- 16 Послашай ма, Господи,
Защото є блага твоѣмъ-та милость :
Споредъ много-то твои щедроты погледни на мене.
- 17 И не скривай лице-то си отъ рабъ-тъ си :
Понеже съмъ въ утѣсненіе, скоро ма послашай.
- 18 Приближи са при дѣшж-тъ ми ; исполни ѣ ;
Поради врагове-тѣ ми избави ма.
- 19 Ты знаешь укоръ-тъ ми,
И срамъ-тъ ми, и безчестіе-то ми :
Прѣдъ тебе сѣ всички-тѣ които ма притѣснаватъ.
- 20 Укоръ сѣкръши сѣрдце-то ми, и страдама ;
Я чакахъ да ма пожали нѣкой, но нѣма никой ;
И утѣшители, но не намѣрихъ.